

gaa fra Dør til Dør som Musikanter og Forevisere. At noget Saadant forbydes, er vist nok ganske rigtigt, thi det er i Virkeligheden kun Betleri og en Plage for Befolkningen. — De følgende Paragrafer, som omhandle, hvorledes der skal gaa frem mod en Fremmed, som er kommet ind i Landet og har faaet Opholdsbog, kunde jeg nok have Et og Andet at sige om, men det kan komme paa et andet Sted. Jeg vil kun gjøre den almindelige Bemærkning, at disse Bestemmelser ere meget mildere end de, vi have for Dieblikket. Blandt Andet savner jeg en Bestemmelse som den, der findes i Forordning af 24de Juli 1822, § 5, hvorefter enhver til en Kjøbstad ankommende fremmed og ubestemt Person, som agter nogen Nat at opholde sig sammesteds, skal anmeldte sig for Byens Politimester. Det er egentlig den eneste Kontrol, man hidtil har havt med Bagabonder; men den Bestemmelse findes ikke i det foreliggende Lovforslag. Der er for øvrigt ganske vist noget Ubestemt i disse Meldinger, idet Nødvendigheden af dem beror paa, hvor vidt den Paagjældendes hele Forhold giver Anledning dertil eller ikke. — Dernæst savner jeg en Bestemmelse, som kan hindre, at Personer kunne drive om i Landet aarevis, om det skal være. Dette vil nemlig ikke kunne forhindres, da der kun i Lovforslaget staar, at den Vedkommende skal være i Besiddelse af de fornødne Penge til at bestride sit tarvelige Ophold i 8 Dage. Dette er nu for det Første noget Ubestemt. Er 8 Dages tarveligt Ophold 8 Mk. eller er det maaste 4 Rd. eller et andet Betsøb? Bagabonden vil meget snart lære, at, naar han kun ikke er blottet for det, der ved Pragis er flaaet fast som „Midler til 8 Dages tarveligt Ophold“, saa behøver han slet ikke at godtgjøre, at han bestiller Noget, og der vil da blot blive ført en Kamp mellem ham og Politiet om, hvorlænge han kan holde sig, inden han falder ind under Betlerilovgivningen. — Siden jeg taler om de enkelte Paragrafer, skal jeg nævne, at der er nogle, som jeg finder udmærkede, saaledes f. Ex. § 13, hvis Bestemmelse vi vist nok have savnet, og fremdeles § 23 med den deri indeholdte Bestemmelse om den hurtige Maade, hvorpaa man kan ydbyde Straffen over saadanne Folk. Derimod maa jeg, som jeg allerede har tilladt mig at antyde, bemærke, at § 20 ingenlunde rekvirerer de Bestemmelser, vi nu have, navnlig i Forordning af 24de Juli 1822, § 5. I øvrigt skal jeg ikke komme nærmere ind paa Lovforslagets Enkeltheder. — Efter hvad jeg har anført, er det altsaa min Anskuelse, at det foreliggende Lovforslag er meget heldigt, og at det er meget glædeligt, at den høitæredte Justitsminister har haat sin Opmærksomhed henvendt paa denne Sag. Jeg haaber, at vi ved nærmere Forhandling skulle faae en fylldig og god Lov paa det Grundlag, som her foreligger.

Schlegel: Jeg kan ikke negte, at de Grundsaetninger, hvorpaa det nærværende Lovforslag er bygget, for saa vidt angaar Kontrolten med Indlændinge, have tiltalt mig særdeles. Jeg har aldrig levet paa Landet, saa nogen praktisk Erfaring i denne Sag har jeg ikke, men jeg har beroliget mig ved at se, at Flertallet af Landets Politivorigheder have udtalt sig i Overensstemmelse med disse Grundsaetninger. Forudsat altsaa, at der ikke maatte fremkomme væsentlige Indvendinger, vil jeg kunne slutte mig til dem. Der er dog et enkelt Punkt i Lovforslaget, som jeg har nogle Betænkeligheder ved. Lige over for Udlændinge forekommer det mig nemlig ganske vist klart, at man maa have en større Kontrolmyndighed end overfor Indlændinge, og det er derfor vistnok ogsaa fuldstændig hjemlet ved Forholdenes Natur, naar Politiet ifølge § 2 har Ret til at hjemsende saadanne Udlændinge, der saane de fornødne Subsisitentsmidler. Endvidere maa jeg særdeles billige Bestemmelsen i § 13, hvorefter Justitsministeriet ogsaa udenfor dette særlige Tilfælde er berettiget til at hjemsende Udlændinge, ligesom jeg ogsaa tror, at Bestemmelsen i 2det Stykke af § 1, hvorefter udenlandfke Musikanter, Forevisere af Dyr osv. skulle kunne hjemsendes under de der nævnte Betingelser, i det Væsentlige er rigtig. Men derimod forekommer det mig, at der overfor udenlandfke arbejdsjægende Personer opstilles vel strenge Bestemmelser i Lovforslaget, i det Mindste naar man fastholder, at Bestemmelserne med Hensyn til Indlændinge ere tilfredsstillende. Man fordrer nemlig for det Første, at de vedkommende Udlændinge skulle være forsynede med Legitimationspapirer, og for det Andet, at de skulle melde sig hos Politimesteren, som skal have Ret til at hjemsende dem, selv om de have de fornødne Subsisitentsmidler. De skulle endvidere forsynes med Opholdsbog, og denne Opholdsbog skulle de, hvis de ikke inden 8 Dage have faaet Arbejde, paany forevise for Politimesteren, og han skal da atter undersøge deres Forhold og kan da hjemsende dem, en Bestemmelse, som jeg for øvrigt forstaar saaledes, at, hvis de have faaet Arbejde i Mellemtiden, skulle de ikke melde sig hos Politimesteren, selv om Arbejdet igjen er ophørt. Til denne sidste Bestemmelse vil jeg kun foreløbig bemærke, at det forekommer mig, at den noget tilintetgjør Hensigten med Hovedbestemmelsen, da det jo med Lethed kan ske, at den Paagjældende har haat i alt Fald et ringe Arbejde i Mellemtiden. Endvidere skulle de, forinden de reise fra det Sted, hvor de ere, til et andet Sted, melde sig hos Politimesteren og opgive, hvor de reise hen. Politimesteren skal da paany undersøge deres Forhold og muligvis hjemsende dem, og paa det nye Sted skal Vedkommende da atter melde sig. Det forekommer mig, at der heraf kan opstaa forskjellige Ulemper, som ikke svare til de Fordele, som man